

— Че каква е тази задача, та не могъж да ѝ разбереж.
— Ела, Иванчо, ний ще ти ѝ обяснимъ нагледно,—
обадиха се Славчо и Цвѣтанка.

— Ето тукъ имаме четири клѣчки кибрить, разцѣпваме върха на едната клѣчка, а на втората изострюваме върха, която закрѣпяваме въ разцѣпената. Тия двѣ клѣчки подпираме съ третя.

Това сѫ приготвленията. Сега можешъ ли подигнѫ съ четвѣрта клѣчка, тия тритѣ? Какъ ще направишъ това, Иванчо?

— Че какъ могжтъ да се подигнѫтъ?

— Ето какъ, Иванчо, стига само да натиснешъ съ четвѣртата клѣчка, тѣй щото третята да падне надъ неѫ и сега, ако повдигнешъ съ тази клѣчка, която държишъ, то останалите ще се закрѣпятъ. Сега можешъ ли самъ да го направишъ?

— Ето сега ще ѹж рѣши . . . .

— Хубаво, Иванчо, ами не желаешъ ли да научишъ други такива още по любопитни задачи?

— Какъ да не желаѫ, но нѣма кой да ти показва.

— Хубаво, тогава не ще ли те пустни майка ти довечера у дома? Бати Петръ ни обѣщъ да ни обясни по-хубави работи. На ли ще дойдешъ?

— Азъ ще питамъ мама, та ще ти кажѫ.

— Хубаво, Иванчо, за сега сбогомъ, та довечера ще се видимъ.

А ти, младий читателью, имай тѣрпение до слѣдующия пътъ.

